

Brevdato 19-11-2020

Afsender Christina Ellegaard (Sagsbehandler, Virksomheder)

Modtagere Lene Carpentier (lecar@mfvm.dk); Birgitte Skou Cordua (bicor@mfvm.dk)

Akttitel Baggrundsdokumenter vedr revurderinger - Ar. grp. for virksomheders direkte udledning af MFS

Identifikationsnummer 2128434

Versionsnummer 1

Ansvarlig Christina Ellegaard

Vedlagte dokumenter Aktdokument
Notat juridisk analyse af forpligtelser ifm revurderinger
Notat MFS Revurderinger_16112020

Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)

Udskrevet 23. maj 2024

Til: Lene Carpentier (lecar@mfvm.dk), Birgitte Skou Cordua (bicor@mfvm.dk)
Fra: Christina Ellegaard (chell@mst.dk)
Titel: Baggrundsdokumenter vedr revurderinger - Ar. grp. for virksomheders direkte udledning af MFS
Sendt: 19-11-2020 11:34
Bilag: Notat juridisk analyse af forpligtelser ifm revurderinger.docx; Notat MFS Revurderinger_16112020.docx;

Kære begge to

Hermed baggrundsnotater til punktet om revurderinger:

Rune/Lene notatet med de rettelser vi blev enige om ved mødet i mandags (jeg har accepteret rettelserne og slettet kommentarerne) og

MST's oprindelige notat, tilrettet så der ikke længere fremgår en indstilling om at undtage revurderinger af bek 1433

Sig endelig til, hvis I har kommentarer.

Venlig hilsen

Christina Ellegaard
Specialkonsulent | Virksomheder
+45 72 54 43 98 | +45 22 46 84 70 | chell@mst.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Miljøstyrelsen | Tolderlundsvej 5 | 5000 Odense C | Tlf. +45 72 54 40 00 | mst@mst.dk | www.mst.dk

[Sådan håndterer Miljøstyrelsen Virksomheder dine personoplysninger](#)

[Sådan håndterer vi dine personoplysninger](#)

Miljøstyrelsen er underlagt reglerne om aktindsigt i offentlighedsloven og i miljøoplysningsloven, og det er kun oplysninger omfattet af undtagelsesbestemmelserne i disse love, som kan undtages aktindsigt og dermed holdes fortrolige. Denne vurdering vil Miljøstyrelsen foretage i forbindelse med en konkret anmodning om aktindsigt

Notat til leverance 5
jf. bilag 1 til leverancer og tidsplan for
Arbejdsgruppe for virksomheders direkte udledning af MFS

Erhverv, Virksomheder,
Vandforsyning
Ref. ZOBAK, JAFLO, KAIWA,
LOBMA, CHELL
Den 19. august 2020 med
ændringer af 18. november
2020

Juridisk spor

Leverance 5 – Revurderinger

Problemstilling

Revurderinger af virksomheders miljøgodkendelser er omfattet af bekendtgørelsen om krav til udledning af visse forurenende stoffer¹, fordi en revurdering meddeles som et påbud. Jf. bekendtgørelsen skal den godkendte udledning af spildevand ifm. et påbud bl.a. bringes i overensstemmelse med gældende MKK² og må ikke være til hinder for målopfyldelse. Virksomheden pålægges derved krav og ansvar, uden at der er taget stilling til, om der er et rimeligt forhold mellem mål og midler, og selv om virksomheden udgør en mindre eller ubetydelig kilde til MFS i vandområdet.

Arbejdsgruppen er blevet bedt om at foretage en juridisk udlægning af hvilke krav, der kan stilles til virksomheden og hvilke data, der kan kræves fremskaffet af virksomheden i forbindelse med en revurdering, når:

1. der er kommet skærpede MKK
2. der er ny viden om ikke-målopfyldelse for en række stoffer i det modtagende vandområde

Konklusioner

Krav

I forbindelse med revurdering af en virksomheds miljøgodkendelse kan der stilles skærpede miljøkrav over for virksomheder. Kravene skal sædvanligvis være baseret på et væsentlighedskriterie og med hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

Iflg. bekendtgørelsen om krav til udledning af visse forurenende stoffer skal myndigheden fastsætte vilkår, der bl.a. sikrer:

- 1) at udledningen ikke medfører overskridelse af miljøkvalitetskrav.

¹ Bekendtgørelse nr. 1433 af 21. november 2017 om krav til udledning af visse forurenende stoffer til vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og havområder (bekendtgørelsen om krav til udledning af visse forurenende stoffer).

² Miljøkvalitetskrav.

2) at udledningen ikke hindrer opfyldelse af de fastsatte miljømål.

Dvs. at en godkendt udledning, ifm. at der træffes afgørelse om revurdering, skal bringes i overensstemmelse med nye MKK eller reduceres, hvis nye målinger viser, at der ikke er mål-opfyldelse i vandområdet.

Her vil der opstå et modsætningsforhold, såfremt et vandområde ikke opfylder kravene af kumulative årsager, og en virksomhed tvinges til lukning eller meget omkostningstunge tiltag. Uanset det meget indgribende tiltag vil tiltaget ikke være egnet til at opnå målet, såfremt virksomheden alene udgør en mindre kilde i det modtagende vandområde. Ligeledes vil situationen potentielt være i konflikt med **ligebehandlingsprincippet**, såfremt der ikke gribes ind over for de øvrige kilder i vandområdet som led i en samlet indsats³.

Hvis den enkelte listevirksomhed medfører væsentlig forurening i form af uacceptabel påvirkning, fx at listevirksomheden i sig selv ved sin udledning er årsag til, at der opstår problemer i et vandområde eller habitatområde, er myndigheden i vidt omfang forpligtet til at gribe ind over for virksomheden. Dette bør ikke afvente en regelmæssig revurdering.

Hensynet er dog begrundet i den enkelte virksomheds væsentlige forurening og ikke i, at der i en områdebeskyttelse er uopgjorte antal kilder, som samlet set medfører væsentlig forurening af området.

Data

Myndigheden har i godkendelsesbekendtgørelsen hjemmel til at anmode virksomheden om at fremlægge de informationer, der er nødvendige for at kunne revurdere virksomhedens vilkår for godkendelse. Proportionalitetsprincippet gælder også her, og det anses ikke for proportionalt, at en virksomhed kan blive bedt om at levere flere oplysninger i en revurderingssituation end i en ansøgningssituation, hvor oplysningskravet begrænser sig til udledningens karakteristika (mængder, koncentration af MFS).

Juridisk analyse

EU-retten

Ifølge vandrammedirektivet⁴ art. 11 skal medlemsstaterne udarbejde et indsatsprogram for hvert vandområdedistrikt med henblik på opfyldelse af målene⁵. Det følger af art. 11. stk. 3, g om punktkilder, der kan være årsag til forurening⁶, at der skal være krav om forhåndstilladelse baseret på emissionskontrolforanstaltninger. Der skal være regelmæssig

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger. Ændring i KOMMISSIONENS DIREKTIV 2014/101/EU af 30. oktober 2014 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

⁵ Målet følger af artikel 4 og er overordnet "god tilstand". Herudover skal der ske en progressiv reduktion af forurening med de prioriterede stoffer samt standsning/udfasning af prioriterede farlige stoffer.

⁶ Forurening er defineret i art. 2.33, som udledning, der kan skade. Det må derfor forstås, som udledning over et vist "niveau" og ikke blot enhver udledning fra en punktkilde.

revision og om nødvendigt ajourføring. Hvis overvågning eller data viser, at målene ikke kan ventes opfyldt sørger medlemsstaterne for, at årsagerne undersøges, at relevante tilladelser og godkendelser undersøges og evt. revideres⁷, og at der fastsættes yderligere foranstaltninger. Det følger af definitionen i art 2, nr. 35, at et miljøkvalitetskrav handler om koncentration, som ikke bør overskrides i vand, sediment eller biota.

Ifølge miljøkvalitetskravsdirektivet⁸ præambel betragtning nr. 5 fastsætter direktivet miljøkvalitetskrav i henhold til målene i vandrammedirektivet. Direktivet fastsætter krav for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer for at opnå god kemisk tilstand. Selve kravene kan ses af direktivets bilag⁹.

EU-reguleringen består således i et krav om, at de EU-fastsatte krav sikres overholdt i vandområdet. Sker dette ikke, skal årsagen kortlægges og håndteres. Et element heraf kan være at revidere **relevante** tilladelser eller godkendelser.

Der ligger i ordlyden "relevante" et krav om, at tilladelsen har en vis betydning, er kvalificeret i forhold til problemet, som er den manglende målopfyldelse. Det er således ikke i strid med EU-retten, at man inddrager proportionalitetsprincippet¹⁰ og foretager en vurdering af, om revisionen af tilladelsen er egnet til at nå målet, og om der er forholdsmæssighed mellem indgrebets intensitet over for virksomheden og resultaterne, der opnås i vandområdet.

Miljøgodkendelse

En miljøgodkendelse til en listevirksomhed meddeles med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 33. Hvis virksomheden ønsker tilladelse til udledning af spildevand direkte til vandløb, søer eller havet, skal denne behandles samtidigt med afgørelsen om godkendelse og indgår i

⁷ Artikel 11.5

⁸ EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/105/EF af 16. december 2008

om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF

⁹ Se også ændringsdirektiv EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/39/EU af 12. august 2013

om ændring af direktiv 2000/60/EF og 2008/105/EF for så vidt angår prioriterede stoffer inden for vandpolitikken og

¹⁰ Proportionalitetsprincippet har vigtig betydning i EU-retten. Se EU-traktatens artikel 5: Unionens handlinger må ikke gå videre end for at nå traktatens formål og Protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet: "...Ethvert udkast til lovgivningsmæssig retsakt bør indeholde en detaljeret analyse, der gør det muligt at vurdere overholdelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet."....

"Der skal i udkastene til lovgivningsmæssige retsakter tages hensyn til, at enhver byrde af finansiel eller administrativ art, der pålægges Unionen, nationale regeringer, regionale eller lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, skal begrænses mest muligt og stå i rimeligt forhold til det mål, der skal nås."

godkendelsen¹¹. Der fastsættes vilkår for etablering, drift og egenkontrol¹² samt for udledningen¹³.

Godkendelsesmyndigheden skal vurdere, at virksomheden anvender bedste tilgængelige teknologi, og kan drives på stedet uden at medføre omgivelserne forurening, som er uforenelig med hensynet til omgivelsernes sårbarhed og kvalitet¹⁴ for at godkendelsen kan meddeles.

For at sikre sidstnævnte krav overholdes foretages en lang række vurderinger i forbindelse med meddelelse af en miljøgodkendelse blandt andet efter habitatdirektivet¹⁵ og vandrammedirektivet¹⁶ ¹⁷.

Retsbeskyttelse

Når en miljøgodkendelse er meddelt medfører dette retsbeskyttelse¹⁸. Det betyder, at der ikke kan meddeles påbud eller forbud i 8 år for at sikre virksomhedens investering og afskrivningsperiode. Der er dog særlige undtagelsessituationer, hvor retsbeskyttelsen må gennembrydes¹⁹. Bestemmelsen lister en række forskellige situationer, hvor retsbeskyttelsen gennembrydes. Der kan foretages indgreb med henblik på opfyldelse af bindende miljøkvalitetskrav, mens den omstændighed, at man i almindelighed ønsker miljøkvaliteten forbedret ikke kan begrunde indgreb efter bestemmelsen²⁰.

Revurdering af virksomheder

Listevirksomheder skal have deres miljøgodkendelse og eventuelle tilladelse til direkte udledning af spildevand revurderet regelmæssigt.

BAT²¹-konklusionerne, som offentliggøres ved bindende retsakter, udløser krav om, at en virksomheds godkendelser skal revurderes. Reglerne om revurdering findes i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, § 41, § 41a og 41b og i godkendelsesbekendtgørelsens kapitel 15. Afgørelser om revurdering meddeles som påbud, jf. **MBL § 41**.

Nye BAT-krav, der fastsættes i afgørelsen om revurdering, skal være gennemført senest fire år efter offentliggørelse af BAT-konklusionen. I en BAT-konklusion er der ofte fastsat bindende udledningskrav i relation til udledning til vandmiljøet, herunder vandløb, søer eller havet.

¹¹ Jfr. Miljøbeskyttelseslovens § 34 stk. 5

¹² Jfr. Miljøbeskyttelseslovens § 34, stk. 1

¹³ Jfr. Miljøbeskyttelseslovens § 34 stk. 5

¹⁴ Jf. bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed nr. 1534 af 9.12.2019 (godkendelsesbekendtgørelsen) § 18 stk. 1 nr. 1 og 2

¹⁵ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

¹⁷ Ofte vil en miljøgodkendelse af en listevirksomhed ligeledes udløse en screening eller miljøvurdering efter miljøvurderingsloven, da listevirksomheden ofte ligeledes vil være omfattet af denne lov. Efter miljøvurderingsloven vil en lang række af de samme vurderinger ligeledes være påkrævet.

¹⁸ Miljøbeskyttelseslovens § 41 a.

¹⁹ Miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 2.

²⁰ Jf. [Karnovs note 630 til § 41a](#).

²¹ Bedste tilgængelige teknologi.

Revurderingstidspunktet afhænger af, om virksomheden er en bilag 1 virksomhed²² og dermed underlagt EU-retlige krav²³, eller om der er tale om en bilag 2 virksomhed²⁴.

Udledningstilladelsen for en virksomhed er en del af miljøgodkendelsen²⁵ og behandles derfor efter reglerne i lovens kapitel 5. Det har som konsekvens, at der er 8 års retsbeskyttelse på en sådan tilladelse²⁶.

Udgangspunktet for revurderingen er en vurdering af, om listevirksomheden medfører **væsentlig forurening**, jf. nedenfor. Hvis dette er tilfældet, kan denne nedbringes ved påbud. I yderste konsekvens kan der nedlægges forbud mod fortsat drift²⁷.

Revurderingens omfang

Revurderingen skal omfatte den samlede virksomhed og de vilkår i tilladelsen, som er omfattet af BAT-konklusionen²⁸. Myndigheden skal på baggrund af sit kendskab til den enkelte virksomhed vurdere, i hvilket omfang revurderingen af virksomhedens miljøgodkendelse skal resultere i ændrede eller nye vilkår. I vurderingen skal alle kendte oplysninger om virksomhedens miljøforhold, herunder oplysninger fra tilsyn, egenkontrol og indberetninger i øvrigt, inddrages. Det skal vurderes, om virksomhedens gældende afgørelser, herunder vilkår, forudsætninger m.v., fortsat er relevante, dækkende og tilstrækkelige til at regulere virksomhedens miljøforhold²⁹.

Ved revurdering skal vilkårene i godkendelsen gennemgås og evt. ændres ved påbud dvs. fastholdes eller skærpes³⁰. Omvendt skal selve vurderingsgrundlaget for miljøgodkendelsen ikke gennemgås igen, idet selve lokaliseringen af virksomheden det pågældende sted ikke er til revurdering. Selve miljøgodkendelsen gælder fortsat og efter revurderingen nu med ændrede vilkår³¹.

²² Definitioner af bilag 1 eller bilag 2 virksomheder kan ses i godkendelsesbekendtgørelsen.

²³ Ifølge godkendelsesbekendtgørelsens §§ 40 og 41 skal første revurdering foretages efter 8 år og derefter med 10 års mellemrum. Såfremt virksomhedens hovedlistepunkt er omfattet af en BAT-konklusion tages godkendelsen op til revurdering i forbindelse med offentliggørelse af BAT konklusionen.

²⁴ Bilag 2 virksomheder kan revurderes efter 8 år, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 49.

²⁵ Miljøbeskyttelseslovens § 34, stk. 5

²⁶ Miljøbeskyttelseslovens § 41 a.

²⁷ Miljøbeskyttelseslovens § 41.

²⁸ Bekendtgørelse nr. 726 af 1. juni 2016 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4, § 15.

²⁹ Bilag 1-virksomheder, som bruger, fremstiller eller frigiver relevante farlige stoffer, som stammer fra en aktivitet omfattet af bilag 1, skal udarbejde en rapport med oplysninger om og dokumentation for jordens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening (basistilstandsrapport) i forbindelse med godkendelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, eller revurdering, jf. miljøbeskyttelseslovens §§ 41 a eller 41 b, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 14, stk. 1.

³⁰ Lempelser kan ikke ske med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 41 i en revurdering, men kræver en ny miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33.

³¹ Se også Natur- og Miljøklagenævnet: (NMK-10-00956 21. april 2016)

"..... nævnet er helt enig i, at en godkendt virksomheds legitimitet i miljøbeskyttelseslovens forstand hviler på den eller de godkendelser, der er meddelt efter lovens § 33. Det er således kun vilkårene for godkendelsen, der revideres over tid og med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 41, mens selve godkendelsen til drift beror på den eller de til enhver tid meddelte godkendelser."

Habitatdirektivet³² og habitatbekendtgørelsen³³ kræver i overensstemmelse hermed heller ikke, at der i en revurderingssagsbehandling foretages en fornyet habitatvurdering, idet denne er gennemført i forbindelse med miljøgodkendelsen.

Der er indbygget et proportionalitetsprincip i BAT nationalt og EU-retligt. Dette princip forudsætter, at der ikke kan forlanges af en virksomhed, at den afholder betydelige udgifter til yderligere forureningsbegrænsende foranstaltninger, hvis den miljømæssige gevinst vil være ubetydelig og ikke er miljømæssigt påkrævet³⁴. Heri ligger, at der skal være en teknisk mulighed for foranstaltninger, som nedbringer udledning/emission, og som ligeledes vurderes proportionalt at indføre på den konkrete virksomhed.

Ifølge nævnspraksis skal MBL § 41 forstås på den måde, at **"væsentlighedskriteriet"**, som er en forudsætning for indgreb, er knyttet til virksomhedens eget bidrag og ikke kan baseres på en samlet vurdering af flere mulige kilder³⁵. Vurderingen af om forureningen er væsentlig må hvile på en samlet bedømmelse af på den ene side forureningens omfang og betydning, og på den anden side omgivelsernes beskaffenhed mv.³⁶ Bedømmelsen hviler på et skøn. Dette skøn kan være normeret gennem de regulerings- og styringsmidler, som kan bringes i anvendelse³⁷. Hvis der ikke foreligger eller kan tilvejebringes normer, der kan danne udgangspunkt for en bedømmelse af forureningens væsentlighed, må der anlægges et fornuftigt skøn.

Myndigheden vil således forholde sig til, om virksomheden overholder eksempelvis vejledende krav³⁸, som er indført siden miljøgodkendelsen er meddelt eller siden sidste revurdering.

Myndigheden vil i den forbindelse anmode virksomheden om en teknisk og økonomisk redegørelse, som belyser de tekniske muligheder, virksomheden har for at overholde kravene helt eller delvist, og hvad de forskellige tiltag vil koste. Herudover skal tidshorisonten for indførelse af de enkelte tiltag belyses. Når dette oplysningsgrundlag er på plads, vil myndigheden vurdere proportionaliteten og fastsætte de endelige krav.

³² Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter

³³ Bekendtgørelse 2018-12-06 nr. 1595 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter

³⁴ Miljøret, 8. udgave, 2015, side 28.

³⁵ Se NMK-10-00101, 19. december 2013: *Århus Kommune ønsker at minimere den samlede lugtemission fra virksomheder med henblik på at nedbringe den generelle lugtbelastning af boligområder i Århus.*

Efter nævnets opfattelse udgør ovennævnte oplysninger ikke i sig selv et tilstrækkeligt grundlag for at meddele påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 41, stk. 1. Natur- og Miljøklagenævnet bemærker i den forbindelse, at nævnet er uenig i synspunktet om, at lugtbidraget fra flere tætliggende eksisterende virksomheder med samme lugt karakter skal adderes, når det vurderes, om den enkelte virksomhed giver anledning til væsentlig forurening. Nævnet anerkender naturligvis, at flere kilder øger belastningen på naboer, og at der i forbindelse med eventuel godkendelse af nye virksomheder må tages hensyn til, om området kan bære forureningen fra flere kilder. Tilsvarende anerkender nævnet, at der kan være et legitimt ønske om at nedbringe forureningen fra eksisterende kilder i et erhvervsområde, men "væsentlighedskriteriet", som er forudsætningen for indgreb, er knyttet til den enkelte virksomheds aktuelle forurening og muligheder for at nedbringe forureningen og kan ikke baseres på en samlet vurdering af flere mulige kilder til forureningen.

³⁶ Karnov note xx

³⁷ Karnov note xx

³⁸ Eksempelvis for lugt eller støj

I forbindelse med indførelse af vejledende støjgrænser³⁹ skrev Miljøstyrelsen følgende om bestående virksomheder⁴⁰:

”Det må dog erkendes, at det i nogle tilfælde vil være rimeligt at fastsætte støjgrænser, der ligger over de vejledende grænseværdier. Det vil således være tilfældet, hvis:

- a) *Miljømyndighedernes egne overvejelser godtgør, at de tekniske/ økonomiske konsekvenser af et krav om overholde af grænseværdierne påfører virksomheden urimelige udgifter eller driftsbetingelser.*
- b) *Virksomheden fremlægger så veldokumenterede og tungvejende tekniske/ økonomiske grunde, at miljømyndigheden føler sig overbevist om, at det er urimeligt at kræve grænseværdierne overholdt.*

Vælger miljømyndighederne i en konkret sag at fastsætte støjgrænser, der ligger højere end grænseværdierne, vil ikke være rimeligt at tillade værdier, der ligger mere end 5-10 db(A) højere. Tillæg til aften- og natværdierne bør kun gives, hvor det er nødvendigt for virksomheden at arbejde i to- eller treskiftsdrift.

Såfremt miljømyndighederne finder, at et påbud om umiddelbar gennemførelse af afhjælpende foranstaltninger, der sikrer grænseværdiernes overholdelse, medfører urimelige tekniske/ økonomiske konsekvenser for virksomheden, bør det overvejes om det vil være rimeligt at give påbud om en gradvis nedsættelse af støjen over en nærmere fastlagt tidsperiode.”

Det er afgørende at forstå, at såfremt en eksisterende virksomhed ikke overholder vejledende støjkrav eller kan efterleve nye mellemkommende krav, eksempelvis skærpede miljøkvalitetskrav, så kan virksomheden ikke udvide eller ændre sig, da dette kræver en miljøgodkendelse. Virksomheden vil dermed være låst fast.

Proportionalitet

Proportionalitetsprincippet skal efterleves i dansk ret og EU-retligt⁴¹.

Princippet kræver, at afgørelser ikke må være mere indgribende for en borger eller virksomhed end opfyldelse af de konkrete ved loven fastlagte målsætninger tilsiger. Der skal altså være et rimeligt forhold mellem mål og midler.

I proportionalitetsprincippet er indbygget et **egnethedskrav**. Hvis målet er at opnå et bestemt miljøkvalitetskrav, så skal midlerne (vilkår/forbud mod fortsat drift) være egnede til at opfylde formålet. Her vil der opstå et modsætningsforhold, såfremt et vandområde ikke opfylder kravene af kumulative årsager og en virksomhed tvinges til lukning eller meget omkostningstunge tiltag. Uanset det meget indgribende tiltag vil tiltaget ikke være egnet til at opnå målet, såfremt virksomheden alene udgør en mindre kilde. Ligeledes vil man i den

³⁹ Miljøstyrelsens vejledning om Ekstern støj fra virksomheder 6/1984.

⁴⁰ Modsat nye virksomheder, som i forbindelse med miljøgodkendelsen skulle overholde de vejledende støjgrænser.

⁴¹ EU traktatens artikel 5 og protokol 2.

situation potentielt være i konflikt med **ligebehandlingsprincippet**, såfremt man ikke griber ind over for de øvrige kilder i vandområdet som led i en samlet indsats⁴².

Ligeledes ligger der i proportionalitetsprincippet et krav om **forholdsmæssighed** mellem indgrebs intensitet og resultaterne, der opnås⁴³.

Der vil ofte være en begrænsning ved indførelse af nye krav for eksisterende virksomheder, som måske er indrettet eller placeret uheldigt i forhold til nutidens standarder. Her må man få belyst de tekniske muligheder og omkostningerne og forsøge at nå målet.

Indgreb

Hvis den enkelte listevirksomhed medfører væsentlig forurening i form af uacceptabel påvirkning, fx at listevirksomheden i sig selv ved sin udledning er årsag til, at der opstår problemer i et vandområde eller habitatområde, er myndigheden i vidt omfang forpligtet til at gribe ind over for virksomheden. Dette bør ikke afvente en regelmæssig revurdering.

Hensynet er dog begrundet i den enkelte virksomheds væsentlige forurening og ikke i, at der i en områdebeskyttelse er et uopgjort antal andre kilder, som samlet set medfører væsentlig forurening af området.

Denne forpligtelse til at gribe ind, såfremt en virksomhed medfører væsentlig forurening følger af sektorlovgivningen og er et almindeligt dansk miljøretligt grundprincip.

Bekendtgørelse nr. 1433/ 2017 (bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer)

EU's vandrammedirektiv fastlægger rammerne for beskyttelsen af vandløb og søer, overgangsvande (flodmundinger, laguner o.l.), kystvande og grundvand i alle EU-lande. Direktivet fastlægger regler, der skal bremse forringelse af vandtilstanden i EU og opnå en god tilstand, fastsætter en række miljømål, jf. artikel 4, og opstiller overordnede rammer for den administrative struktur for planlægning og gennemførelse af tiltag og for overvågning af vandmiljøet⁴⁴. Miljømålene har bindende karakter. For direkte udledning af spildevand er der krav om, at vandet skal være rensset tilstrækkeligt. Målet er at forbedre vandkvaliteten og forhindre forringelsen af den, jf. miljøplan I, vandrammedirektivet og direktiv 2008/15 om miljøkvalitetsstandarder.

EU-landene er forpligtet til at reducere forureningen af vandmiljøet. Derfor er der fastsat grænser (miljøkvalitetskrav) for en række miljøfarlige forurenende stoffer. Miljøkvalitetskravene indgår som en del af vandrammedirektivets miljømål⁴⁵, jf. oven for.

⁴² Det kunne være "offentlige renseanlæg", andre virksomheder, landbrug og lignende. Alle kilder til belastningen i vandområdet bør kortlægges. Herefter kan sættes ind efter effekt og omkostninger i forbindelse med en indsats.

⁴³ Ligeledes indgår et krav om mindstemiddelprincippet, så det mindst indgribende egnede midler, som er egnet til at nå målet skal vælges.

⁴⁴ Lov om vandplanlægning.

⁴⁵ <https://mst.dk/natur-vand/vand-i-hverdagen/spildevand/hvad-er-spildevand-og-hvorfor-renser-vi-det/miljoekvalitetskrav-for-overfladevand/>

Administration af godkendelser og tilladelser til udledning af miljøfarlige forurenende stoffer (MFS) sker bl.a. i henhold til bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer til vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og havområder.

Det følger af bekendtgørelsen om krav til udledning af visse forurenende stoffer, at udledning af forurenende stoffer skal begrænses ved hjælp af BAT, jf. bekendtgørelsen om krav til udledning af visse forurenende stoffer § 5. I det tilfælde, hvor miljøkvalitetskrav, der er fastsat i bilag 2 til bekendtgørelse om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand, jf. § 7, stk. 1, kræver overholdelse af strengere vilkår end dem, som følger af anvendelse af BAT, fastsættes der i overensstemmelse hermed strengere vilkår i tilladelsen, godkendelsen eller påbuddet.

Det følger ligeledes af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 3, at bekendtgørelsen finder anvendelse på:

- 1) tilladelser efter MBL § 27, stk. 2 og 3, og § 28, stk. 1 og 2, til udledning af forurenende stoffer til vandløb, søer, overgangsvande, kystvande eller havområder, bortset fra almindeligt belastede separate regnvandsudledninger,
- 2) godkendelser efter MBL § 33 af aktiviteter, der direkte eller indirekte medfører en tilførsel af forurenende stoffer til vandløb, søer, overgangsvande, kystvande eller havområder, og
- 3) påbud efter MBL §§ 30 og 41.

Bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter (Indsatsbekendtgørelsen)

I tilknytning til bekendtgørelsen om krav til udledning af visse forurenende stoffer gælder **§ 8** i bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter.

I henhold til § 8 må tilstanden for overfladevandområder og grundvandsforekomster **ikke forringes**, og det skal samtidigt sikres, at opfyldelse af de miljømål, der er fastlagt i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, ikke forhindres.

Det fremgår af § 8, stk. 2, at der alene kan træffes afgørelse, der indebærer en direkte eller indirekte påvirkning af et overfladevandområde eller en grundvandsforekomst, hvor miljømålet er **opfyldt**, hvis afgørelsen ikke medfører en forringelse af overfladevandområdets eller grundvandsforekomstens tilstand. Af § 8, sk. 3, fremgår, at der alene kan træffes afgørelse, der indebærer en direkte eller indirekte påvirkning af et overfladevandområde eller en grundvandsforekomst, hvor miljømålet **ikke er opfyldt**, hvis afgørelsen ikke medfører en forringelse af overfladevandområdets eller grundvandsforekomstens tilstand, og ikke hindrer opfyldelse af det fastlagte miljømål.

Af vejledningen⁴⁶ fremgår, at der ved "afgørelse, der indebærer en direkte eller indirekte påvirkning" i § 8, stk. 2 og 3, skal forstås: **nye tilladelser og miljøgodkendelser**, der direkte eller indirekte kan medføre en påvirkning af et overfladeområde eller en grundvandsforekomst.

⁴⁶ Vejledning til bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter, side 42, nederst.

For så vidt angår **revurderinger**, fastslår vejledningen, at disse falder uden for § 8, stk. 2 og 3: *”Revurdering af miljøgodkendelser og udledningstilladelser, som på uændrede eller skærpede vilkår viderefører virksomhedens hidtidige ret til at udlede næringsstoffer eller miljøfarlige forurenede stoffer til vandforekomster, anses ikke for at udgøre en afgørelse omfattet af § 8, stk. 2 og 3. Dette svarer til praksis i forbindelse med de tidligere gældende vandplaner 2009-2015, jf. disse planers retningslinje nr. 4.”*

I vandrammedirektivets art. 4, paragraf 1, litra a, subparagraf i, er det fastsat som et miljømål, at vandforekomsternes tilstand ikke må forringes. Vejledningen stemmer overens med direktivets målsætning om, at en forringelse ikke kan blive konsekvensen af uændrede eller skærpede vilkår for en tilladelse til/godkendelse af belastning af et målsat vandområde.

Oplysningskrav ved revurdering

Når en revurdering igangsættes skal virksomheden have en meddelelse herom, hvor virksomheden oplyses om myndighedens foreløbige overvejer om revurderingens indhold, herunder anmodes om de oplysninger, som er nødvendige for, at myndigheden kan træffe afgørelse. **Virksomheden skal på myndighedens anmodning fremlægge alle informationer**, der er **nødvendige** for at kunne revurdere virksomhedens vilkår for godkendelse, herunder resultatet af emissionsovervågningen og andre data, der muliggør en sammenligning af anlæggets drift med den bedste tilgængelige teknik beskrevet i de gældende BAT-konklusioner og med de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik⁴⁷.

Myndigheden har i godkendelsesbekendtgørelsen hjemmel til at anmode virksomheden om at fremlægge alle nødvendige informationer, for at kunne revurdere virksomhedens vilkår for godkendelse, herunder resultatet af emissionsovervågningen og andre data, der muliggør en sammenligning af anlæggets drift med den bedste tilgængelige teknik beskrevet i de gældende BAT-konklusioner og med de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik.

Proportionalitetsprincippet gælder også her, og det anses ikke for proportionalt, at en virksomhed kan blive bedt om at levere flere oplysninger end i en ansøgningssituation, hvor oplysningskravet begrænser sig til udledningens karakteristika (mængder, koncentration af MFS).

Særligt vedrørende § 30 i mbl og udledning af MFS fra spildevandsforsyningsselskabernes renseanlæg og overløbsbygværker

Spildevandsforsyningsselskabernes renseanlæg og overløbsbygværker er også omfattet af MFS bekendtgørelsen, hvilket dermed betyder at der i kommunernes udledningstilladelser, for de relevante stoffer skal stilles krav til stofindhold i udledninger, og vilkår om egenkontrol, samt at det gennem beregninger skal sikres, at MKK ikke overskrides i det modtagende overfladevand. Bekendtgørelsen er også gældende for påbud, som MST som tilsynsmyndighed meddeler forsyningerne.

⁴⁷ Godkendelsesbekendtgørelsens § 42, stk. 2.

Spildevandsforsyningsselskabernes renseanlæg er i dag normalt ikke bygget specifikt til at rense vandet for indhold af MFS.

Der har hidtil i forvaltning og kontrol af renseanlæg primært/udelukkende været fokus på udledninger af organisk stof/næringsstoffer, og der findes sandsynligvis ikke mange renseanlæg, som lever op til MFS bekendtgørelsens krav.

Den manglende regulering af MFS-udledninger fra renseanlæg ses i forskellige sammenhænge begrundet i følgende antagelser/forhold:

- at indholdet af MFS-stoffer i den del af spildevandet som stammer fra diffuse kilder (spildevand fra husholdninger og tag- og overfladevand) efter EU's vand og kemikaliepolitik reguleres gennem produktkrav,
- at spildevand fra virksomheder reguleres gennem tilslutningstilladelser på en måde, som sikrer, at renseanlæggets udledning ikke fører til overskridelse af MKK.

VFS er på baggrund heraf ved at søge afklaret, hvilke skridt MST skal tage i relation til vejledning og ændring af hidtidig administrativ praksis med henblik på en klar overholdelse af de nuværende regler i bekendtgørelsen om krav til udledning af visse forurenende stoffer, idet det vurderes at kunne få betydelige konsekvenser for kommuner og spildevandsforsyningsselskaber, (i forhold til vurderinger af MFS-udledning, opstilling af eksplicite vilkår, og mulige investeringer i ekstra rensetrin).

Problemstillingerne ift. regulering af renseanlæggene efter bekendtgørelsens regler er bl.a., at renseanlæggene ikke har kontrol over, hvad der tilføres renseanlægget gennem tilløbet, idet tilledninger fra industri reguleres af kommunerne i tilslutningstilladelser, ligesom tilledninger fra husholdninger og tag- og overfladevand ikke er mulige at regulere. I modsætning til industri med direkte udledning har renseanlæggene således ikke mulighed for at nedbringe udledningerne gennem substitution af de uønskede stoffer eller rensning ved kilden. Renseanlæggene kan således komme til at overskride udlederkrav i udledningstilladelsen uden reelt at have muligheden for at reducere udledningen. Derudover indikerer forhåndenværende måledata, at renseanlæg i dag udleder en del stoffer i koncentrationer over gældende miljøkvalitetskrav. Der vil derfor skulle udlægges blandingszoner omkring renseanlæggenes udløbsledninger, stilles krav til maksimale koncentrationer og mængder af udledte stoffer, samt krav til egenkontrol af udlederkrav. I tilfælde af overskridelser skal der håndhæves over for renseanlægget, selv om dette måske ikke har mulighed for rette op gennem reduktion af tilledningen.

Ift overløbsbygværker adskiller de sig fra afløb fra renseanlæg, idet overløb kun forekommer i kort tid et begrænset antal gange om året. Derudover svinger stofkoncentrationerne i det udledte vand afhængig af bl.a. regnintensitet og tiden siden forrige regnhændelse, hvorfor det er vanskeligt at udtage repræsentative prøver af overløbsvandet. Viden om koncentrationer af MFS i overløbsvand er derfor begrænset. Der udtages dog prøver af overløbene i NOVANA programmet.

Idet renseanlæggene er omfattet af gældende regler i bekendtgørelsen om krav til udledning af visse forurenende stoffer, og det må forventes, at kommunerne i forbindelse med nye udledningstilladelser til forsyningernes renseanlæg og overløbsbygværker begynder at stille de relevante krav efter bekendtgørelsens § 6. Der gives dog forholdsvis få nye udledningstilladelser til forsyningernes renseanlæg.

Hvis renseanlæg med gældende udledningstilladelser skal reguleres tilsvarende, vil det kræve påbud fra MST som tilsynsmyndighed. Påbud kan komme på tale, hvis et renseanlæg bidrager til, at et

vandområde ikke er i god tilstand i forhold til konkrete MFS'er og der derfor fastsættes en indsats i vandområdeplanen.

MST's tilsynsstrategi ville også kunne være, at give renseanlæggene et undersøgelsespåbud om at kortlægge indholdet af specifikke stoffer i det konkrete afløb med den begrundelse, at alle undersøgelser viser, at stofferne generelt findes i afløbsvand fra renseanlæg. Opfølgning på undersøgelserne kan være, at renseanlæggene udleder et eller flere stoffer i ikke uvæsentlige koncentrationer uden at have tilladelse til udledningen. Dette kan medføre et påbud om lovliggørelse gennem ansøgning til kommunen.

Hvis MFS bekendtgørelsen ikke længere skal finde anvendelse på påbud efter § 30 i mbl, vil der ikke længere være samme mulighed for at regulere ift. til krav til MFS i påbud, som reelt vil betyde vanskeliggørelse af indgriben overfor MFS og opfattes som en svækkelse af beskyttelsen mod påvirkninger fra MFS.

NOTAT

**Miljø- og
Fødevareministeriet**
Departementet

Vand og Hav
J.nr.
Ref. LECAR/RURAB
Oktober 2020

UDKAST

Rammer for fortsat udledning af miljøfarlige forurenende stoffer til overfladevand ved revurdering af gældende tilladelser

Direktivrammen

Vandrammedirektivet er et minimumsdirektiv, og direktivets mål om god tilstand i 2015 er en resultatforpligtelse. Fristen kan forlænges til maksimalt 2027 med henblik på gradvis forbedring af tilstanden, dog således, at naturlige forhold kan begrunde en yderligere forlængelse af fristen.

God tilstand for overfladevand kræver, at overfladevandområderne mindst har god økologisk tilstand og god kemisk tilstand.

God økologisk tilstand for overfladevand kræver bl.a., at nationale miljøkvalitetskrav, som gælder for overfladevandområderne, overholdes. Overholdes et nationalt miljøkvalitetskrav ikke, er konsekvensen, at vandområdets økologiske tilstand ikke kan klassificeres som god økologisk tilstand, men højst som moderat økologisk tilstand.

God kemisk tilstand kræver, at EU-fastsatte miljøkvalitetskrav, der gælder for overfladevandområderne, overholdes. Overholdes et EU-fastsat miljøkvalitetskrav ikke, er konsekvensen, at vandområdets kemiske tilstand ikke kan klassificeres som god kemisk tilstand, men som ikke god kemisk tilstand.

Vandrammedirektivet har ud over målet om god tilstand et supplerende mål om bl.a. at standse eller udfase udledninger, emissioner og tab af prioriterede farlige stoffer med det endelige mål at opnå koncentrationer i havmiljøet nær baggrundsværdierne for naturligt forekommende stoffer og tæt på nul for menneskeskabte syntetiske stoffer.

Målet om god tilstand gælder for vandområderne, og der vil efter omstændighederne kunne accepteres overskridelser af miljøkvalitetskrav i en mindre del af et vandområde, hvis det ikke vil have betydning for, om miljøkvalitetskravet kan overholdes for vandområdet samlet set. Omkring udledningpunkter gælder i en sådan situation, at der skal udpeges en blandingszone. Koncentrationerne af et eller flere stoffer kan overskride de relevante EU-fastsatte miljøkvalitetskrav inden for blandingszonen, hvis overskridelsen ikke påvirker det øvrige vandområdes opfyldelse af kvalitetskravene. Udstrækningen af

en blandingszone skal begrænses til udledningens umiddelbare nærhed og udstrækningen af zonen skal på sigt reduceres og visse udledninger helt ophøre.

For de prioriterede stoffer, som har tendens til at blive akkumuleret i sediment og/eller biota, gælder yderligere, at der skal træffes foranstaltninger til at sikre, at de langsigtede udviklingstendenser for koncentrationerne af de prioriterede stoffer ikke stiger i væsentlig grad.

Hvis overvågning eller andre data viser, at målene for et vandområde ikke kan forventes opfyldt, skal bl.a. relevante tilladelser og godkendelser undersøges og eventuelt revideres. Dette er bl.a. udmøntet i dansk lovgivning gennem § 9 i indsatsbekendtgørelsen:

§ 9 Statslige myndigheder, regioner og kommuner skal inden for deres ressort foretage opsporing af kilder til forurenende stoffer omfattet af bilag 2, del B, til bekendtgørelse om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand, som hindrer opfyldelse af de fastlagte miljømål i overfladevandområder eller grundvandsforekomster, jf. bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster. Om nødvendigt skal myndigheden, hvis der er hjemmel hertil i den pågældende sektorlov, revidere gældende godkendelser og tilladelser.

Betydning for revurdering af udledningstilladelser

En eksisterende udledning af miljøfarlige forurenende stoffer kan som udgangspunkt kun fortsætte, hvis udledningen ikke medfører overskridelse eller risiko for overskridelse af de miljøkvalitetskrav, der gælder for berørte vandområder, herunder i kumulation med øvrige udledninger og diffuse kilder.

Der kan efter omstændighederne også være en pligt for en myndighed til at gribe ind over for en eksisterende udledning, hvis det vil være nødvendigt for at afværge yderligere overskridelse af miljøkvalitetskravene, eller hvis udledningen forhindrer, at kravene kan overholdes.

Det betyder som udgangspunkt, at en udledning skal reduceres eller ophøre, hvis udledningen i sig selv vil føre til yderligere overskridelse af de miljøkvalitetskrav, der gælder for de berørte vandområder, eller hvis udledningen i sig selv forhindrer, at miljøkvalitetskravene kan overholdes eller på grund af andre eksisterende udledninger til området, diffus påvirkning eller gamle forureninger.

Hvis en udledning skal kunne fortsætte, vil det derfor kræve, at udledningen ikke i sig selv vil føre til overskridelse af miljøkvalitetskravene, at eventuelle andre udledninger eller kilder til overskridelse af kravene nedbringes, og at tilladelsen til forsat udledning sikrer en gradvis reduktion af området, hvor miljøkvalitetskravene overskrides. Sker udledningen til vandområder, hvor tilstanden er ukendt, vil tilladelsen yderligere være betinget af, at en efterfølgende klassifikation af vandområdets tilstand viser, at udledningen kan fortsætte.

Prioritering af udledninger

Ved udledning i kumulation med andre udledninger kan det være nødvendigt at prioritere mellem udledningerne. Prioriteringskriterier kunne f.eks. være:

- Formålet med aktiviteten, der giver anledning til udledningen – f.eks. miljømæssige og socioøkonomiske behov, forsyningsikkerhed, bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter mv.
- Bedste renseteknik
- Mindste påvirkning
- Ligelig fordeling af muligheden for udledning

En udledning til et vandområde må ikke i sig selv eller i kumulation med andre udledninger føre til overskridelse eller yderligere overskridelse af fastsatte miljøkvalitetskrav. Hvis eksisterende udledninger er årsag til, at miljøkvalitetskravene ikke kan overholdes, skal udledningerne således nedbringes.

Forpligtelsen til at nå god tilstand (som udgangspunkt i 2015 med mulighed for forlængelse til 2027 mhp. gradvis forbedring af tilstanden) betyder, at der kun er plads til en vis udledning til et vandområde. Det kan betyde, at de virksomheder, der skal have revurderet deres tilladelser, derfor ikke kan opretholde deres gældende tilladelse til udledning, hvor miljøkvalitetskravet er overskredet.

Fortsat udledning til et vandområde, hvor der er overskridelser af miljøkvalitetskrav, forudsætter derfor en plan for, hvordan der opnås målopfyldelse. Der skal dermed ske en vurdering af, hvilke udledninger eller kilder til overskridelse af kravene, som skal nedbringes, herunder om der fortsat er plads til eksisterende udledninger.

For at det ikke bliver vilkårligt, hvilke virksomheders udledninger der er plads til, og at dette ikke afhænger af, hvilke virksomheder der tilfældigvis skal have revurderet udledningen i år, skal der laves en plan for den nødvendige prioritering af udledninger på baggrund af det samlede program for indsatser. Dette forudsætter en gennemgang af de kilder, der medfører overskridelse af miljøkvalitetskrav i det enkelte vandområde, fx diffuse kilder, udledninger fra spildevandsforsyningsanlæg mm. og atmosfærisk deposition. Denne gennemgang og vurdering af eksisterende kilder skal tilrettelægges, så miljøkvalitetskravene, der gælder for overfladevandområderne, kan overholdes senest i 2027. Det skal i denne vurdering også indgå, om udledningerne indeholder prioriterede farlige stoffer, som på sigt skal udfases. I denne prioriteringsøvelse bør inkluderes viden opnået i kildeopsporingsprojekter, samt hvordan øvrige kilder påtænkes reduceret.

Revurdering inden der er lagt en plan for prioritering af udledninger

Ved krav om revurdering af virksomheders udledningstilladelser inden der er lagt en plan for den nødvendige prioritering af udledninger til samme vandområde, vil der frem mod 2027 med en vis procesrisiko kunne ske fortsat udledning frem til den nødvendige prioritering kan gennemføres, hvis udledningen i sig selv er forenelig med kravene, som gælder for vandområdet.

Rammebetingelserne for revurderinger inden der er lagt en plan for prioritering af udledninger til samme vandområde kan trinvist beskrives således:

- Den aktuelle udledning skal i sig selv være i overensstemmelse med miljøkvalitetskravene for vandområdet, forstået på den måde, at der skal kunne udpeges en blandingszone og sikres mod yderligere ophobning i sediment og biota, men uden hensyntagen til en eventuel del, af en i forvejen forekommende koncentration, som stammer fra andre kilder, der frem mod 2027 forudsættes reduceret ved planlægningen og de krav, som følger af relevant sektorlovgivning i øvrigt. Dvs. at den aktuelle udledning kun medfører en overskridelse af miljøkvalitetskravene i en mindre del af vandområdet, som ikke vil have betydning for overholdelse af miljøkvalitetskravene i vandområdet samlet set.
- Der er ved den fortsatte udledning sikret en fremtidig gradvis reduktion af blandingszonen. Forstået på den måde, at blandingszonen så vidt muligt reduceres løbende gennem foranstaltninger, som følge af nye BAT konklusioner og deraf regelmæssige revurderinger af tilladelser. Ved udledning af stoffer, som ophobes i omgivelserne, kan det efter omstændigheder være nødvendigt med yderligere tiltag for at sikre mod yderligere overskridelse af miljøkvalitetskrav i det berørte vandområde.

- Revurderingen er betinget af, at oplysninger om
 - o øvrige punktkilder,
 - o diffuse kilder, herunder
 - o eksisterende forureninger fra ophørte aktiviteter,

som betyder, at udledningen i kumulation med dekilder fører til yderligere overskridelse af miljøkvalitetskravene i vandområdet og/eller forhindrer, at miljøkvalitetskravene i vandområdet kan overholdes, kan føre til, at udledningen efter en fornyet vurdering må reduceres yderligere eller helt ophøre.

Uddrag af vandrammedirektivet og direktiv om miljøkvalitetskrav

Vandrammedirektivet

Artikel 1, 2, 4, 10, 11 og 16

Art. 1

Formål

Direktivets overordnede formål er at fastlægge en ramme for beskyttelse af vandløb og søer, overgangsvande, kystvande og grundvand, som:

a) forebygger yderligere forringelse og beskytter og forbedrer vandøkosystemernes tilstand og, hvad angår deres vandbehov, også tilstanden for terrestriske økosystemer og vådområder, der er direkte afhængige af vandøkosystemerne [...]

og derved bidrager til:

[...]

- opfyldelse af målene i de relevante internationale aftaler, herunder de mål, der tager sigte på at forebygge og eliminere forurening af havmiljøet, ved en fællesskabsindsats i henhold til artikel 16, stk. 3, med henblik på at standse eller udfase udledninger, emissioner og tab af prioriterede farlige stoffer med det endelige mål at opnå koncentrationer i havmiljøet nær baggrundsværdierne for naturligt forekommende stoffer og tæt på nul for menneskeskabte syntetiske stoffer.

Art. 2

Definitioner

Nr. 17 »Overfladevandstilstand«: det samlede udtryk for et overfladevandområdes tilstand bestemt ved enten vandområdets økologiske tilstand eller dets kemiske tilstand, alt efter hvilken der er ringest.

Nr. 18 »God overfladevandstilstand«: den tilstand et overfladevandområde har nået, når både dets økologiske tilstand og dets kemiske tilstand i det mindste er »god«.

Nr. 22 »God økologisk tilstand«: tilstand for et overfladevandområde, som klassificeret i henhold til bilag V.

Nr. 23 »Godt økologisk potentiale«: tilstand for et stærkt modificeret eller et kunstigt vandområde, som klassificeret i henhold til de relevante bestemmelser i bilag V.

Nr. 24 »God kemisk tilstand for overfladevand«: den kemiske tilstand, der er nødvendig for at opfylde miljømålene for overfladevand i artikel 4, stk. 1, litra a), dvs. den kemiske status, der er nået i et overfladevandområde, hvori koncentrationerne af forurenende stoffer ikke overstiger de miljøkvalitetskrav, der er fastlagt i bilag IX og i medfør af artikel 16, stk. 7, eller anden relevant fællesskabslovgivning, hvori der er fastsat miljøkvalitetskrav på fællesskabsplan.

Nr. 29 »Farlige stoffer«: stoffer eller grupper af stoffer, som er toksiske, persistente og bioakkumulerbare, og andre stoffer eller grupper af stoffer, som giver anledning til en tilsvarende bekymring.

Nr. 30 »Prioriterede stoffer«: stoffer, der er identificeret i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, og som er opført på listen i bilag X. Heriblandt »prioriterede farlige stoffer«, der er stoffer, som er identificeret i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3 og 6, og for hvilke der skal træffes foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1 og 8.

Nr. 31 »Forurenende stof«: ethvert stof, der kan forårsage forurening, herunder navnlig stoffer nævnt i bilag VIII.

Nr. 33 »Forurening«: direkte eller indirekte udledning som følge af menneskelige aktiviteter af stoffer eller varme til luft, vand eller jord, der kan skade menneskers sundhed eller kvaliteten af vandøkosystemer eller terrestriske økosystemer, som er direkte afhængige af vandøkosystemer, eller medføre skade på materielle værdier eller forringelse eller forstyrrelse af naturfaciliteter og anden legitim anvendelse af miljøet.

Nr. 35 »Miljøkvalitetskrav«: den koncentration af et bestemt forurenende stof eller gruppe af forurenende stoffer i vand, sediment eller biota, som ikke bør overskrides af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet.

Nr. 36 »Kombineret fremgangsmåde«: kontrol med udledninger og emissioner til overfladevand i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 10.

Nr. 40 »Emissionsgrænseværdi«: massen udtrykt i relation til bestemte parametre, koncentrationen og/eller emissionsniveauet, som ikke må overskrides i et eller flere bestemte tidsrum. Der kan også fastsættes emissionsgrænseværdier for bestemte grupper, familier eller kategorier af stoffer, herunder navnlig for de stoffer, der er omhandlet i artikel 16. Emissionsgrænseværdierne for stoffer gælder normalt på det punkt, hvor emissionerne udledes fra anlægget, idet der ved fastsættelsen af grænseværdier ses bort fra enhver fortynding. Ved tilledning af spildevand til et rensningsanlæg kan der ved fastsættelse af emissionsgrænseværdierne for de berørte anlæg tages hensyn til spildevandsanlæggets rensningseffekt, under forudsætning af at der opnås en tilsvarende beskyttelse af miljøet som helhed, og at det ikke medfører større miljøforurening.

Nr. 41 »Emissionskontrol«: kontrol, der kræver en specifik emissionsbegrænsning, f.eks. en emissionsgrænseværdi, eller som på anden måde specificerer grænser eller betingelser for virkningerne, arten eller andre karakteristika af en emission eller af driftsforhold med indvirkning på emissionerne. Anvendelse af udtrykket »emissionskontrol« i dette direktiv skal med hensyn til

bestemmelserne i ethvert andet direktiv ikke på nogen måde anses for at være en omfortolkning af disse bestemmelser.

Art. 4

Miljømål

1. Ved iværksættelsen af de indsatsprogrammer, der er angivet i vandområdeplanerne, gælder følgende:

a) overfladevand

i) medlemsstaterne iværksætter de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forebygge forringelse af tilstanden for alle overfladevandområder, med forbehold af anvendelse af stk. 6 og 7, jf. dog stk. 8

ii) medlemsstaterne beskytter, forbedrer og restaurerer alle overfladevandområder med forbehold af anvendelse af nr. iii) for kunstige og stærkt modificerede vandområder, med henblik på at opnå god tilstand for overfladevand i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag V senest 15 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden, med forbehold af eventuelle fristforlængelser i henhold til stk. 4 og anvendelse af stk. 5, 6 og 7, jf. dog stk. 8

iii) medlemsstaterne beskytter og forbedrer alle kunstige og stærkt modificerede vandområder med henblik på at opnå et godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand for overfladevand i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag V senest 15 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden, med forbehold af eventuelle fristforlængelser i henhold til stk. 4 og anvendelse af stk. 5, 6 og 7, jf. dog stk. 8

iv) medlemsstaterne iværksætter de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1 og 8, med henblik på en progressiv reduktion af forurening med prioriterede stoffer samt standsning eller udfasning af emissioner, udledninger og tab af prioriterede farlige stoffer

[...]

4. Fristerne i stk. 1 kan med henblik på en gradvis opfyldelse af målene for forekomster af vand forlænges, under forudsætning af at der ikke sker yderligere forringelse af det pågældende vandområdes tilstand, og følgende betingelser alle er opfyldt:

a) medlemsstaterne afgør, at alle de nødvendige forbedringer i vandets tilstand ikke med rimelighed kan opnås inden for den tidsplan, der er fastsat i nævnte stykke af mindst en af følgende årsager:

i) der er behov for så store forbedringer, at de af tekniske årsager kun kan gennemføres i faser, der overskrider tidsplanen

ii) der ville være uforholdsmæssigt store omkostninger forbundet med en færdiggørelse af forbedringerne inden for tidsplanen

iii) de naturlige forhold muliggør ikke en rettidig forbedring af vandforekomstens tilstand

b) forlængelse af fristen er sammen med begrundelsen herfor udtrykkeligt fastsat og forklaret i den vandområdeplan, der kræves i henhold til artikel 13

c) fristforlængelser begrænses til højst to yderligere ajourføringer af vandområdeplanen, bortset fra de tilfælde, hvor de naturlige forhold er af en sådan karakter, at målene ikke kan opfyldes inden for denne periode

d) vandområdeplanen indeholder en oversigt over de foranstaltninger, der kræves i henhold til artikel 11 og anses for nødvendige for gradvis at bringe vandet i overensstemmelse med den krævede tilstand inden udløbet af den forlængede frist, grundene til enhver væsentlig forsinkelse i gennemførelsen af disse foranstaltninger og den forventede tidsplan for deres gennemførelse. En gennemgang af gennemførelsen af disse foranstaltninger og en oversigt over alle yderligere foranstaltninger medtages i ajourføringerne af vandområdeplanen.

5. Medlemsstaterne kan for specifikke forekomster af vand tilstræbe mindre strenge miljømål end krævet i henhold til stk. 1, såfremt disse er påvirket af menneskelig aktivitet, som fastslået i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, eller deres naturlige betingelser er sådanne, at opfyldelse af disse mål er uopnåelig eller forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger, og følgende betingelser alle er opfyldt:

a) de miljømæssige og socioøkonomiske behov, der dækkes af sådanne menneskelige aktiviteter, kan ikke opfyldes med andre midler, som miljømæssigt er en væsentlig bedre løsning og ikke medfører uforholdsmæssigt store omkostninger

b) medlemsstaterne sikrer

— med hensyn til overfladevand, at der opnås den bedst mulige økologiske og kemiske tilstand i betragtning af de indvirkninger, der ikke med rimelighed kunne være undgået på grund af de menneskelige aktiviteter eller forureningens karakter

— med hensyn til grundvandsforekomster, at grundvandets gode tilstand ændres mindst muligt i betragtning af de indvirkninger, der ikke med rimelighed kunne være undgået på grund af de menneskelige aktiviteter eller forureningens karakter

c) der sker ikke yderligere forværring af tilstanden for det berørte vandområde

d) fastsættelsen af mindre strenge miljømål er sammen med begrundelsen herfor udtrykkeligt nævnt i den vandområdeplan, der kræves i henhold til artikel 13, og målene revideres hvert sjette år.

[...]

Art. 10

Den kombinerede fremgangsmåde ved punktkilder og diffuse kilder

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle de i stk. 2 omhandlede udledninger til overfladevand kontrolleres efter den kombinerede fremgangsmåde i denne artikel.

2. Medlemsstaterne sikrer indførelse og/eller gennemførelse af:

- a) en emissionskontrol baseret på den bedste tilgængelige teknologi, eller
- b) de relevante emissionsgrænseværdier, eller
- c) i tilfælde af diffuse virkninger, en kontrol der, hvor det er relevant, omfatter den bedste miljøpraksis som fastsat i:
- Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening
 - Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand
 - Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget
 - de direktiver, der vedtages i henhold til artikel 16 i dette direktiv
 - de direktiver, der er opført i bilag IX
 - anden relevant fællesskabslovgivning

senest 12 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden, medmindre andet er foreskrevet i den pågældende retsakt.

3. Hvis et kvalitetsmål eller et kvalitetskrav, uanset om de er fastsat i henhold til dette direktiv, i de direktiver, der er opført i bilag IX, eller i henhold til anden fællesskabslovgivning, kræver overholdelse af strengere betingelser end dem, som følger af anvendelsen af stk. 2, fastsættes der i overensstemmelse hermed strengere emissionskontrol.

Artikel 11

Indsatsprogram

1. Hver medlemsstat sørger for, at der for hvert vandområdedistrikt eller for den del af et internationalt vandområdedistrikt, der ligger inden for dens område, udarbejdes et indsatsprogram, idet der tages hensyn til resultaterne af de analyser, der kræves i henhold til artikel 5, med henblik på opfyldelse af de mål, der er fastsat i henhold til artikel 4. Sådanne indsatsprogrammer kan referere til foranstaltninger, der følger af lovgivning, vedtaget på nationalt plan, der dækker en medlemsstats samlede område. Hvor det er relevant, kan en medlemsstat vedtage foranstaltninger for alle vandområdedistrikter og/eller for dele af internationale vandområdedistrikter, der ligger inden for dens område.

2. Hvert indsatsprogram skal indeholde de »grundlæggende« foranstaltninger, der er angivet i stk. 3, og om nødvendigt »supplerende« foranstaltninger.

3. »Grundlæggende foranstaltninger« er minimumskrav, der skal opfyldes og består af:

a) de foranstaltninger, der kræves for at gennemføre Fællesskabets lovgivning vedrørende beskyttelse af vand, herunder foranstaltninger, der kræves i henhold til de retsakter, der er nævnt i artikel 10 og i bilag VI, del A

[...]

g) for udledninger fra punktkilder, der kan være årsag til forurening, krav om forudgående regulering, såsom et forbud mod tilførsel af forurenende stoffer til vandet, eller krav om forhåndstilladelse eller

registrering baseret på generelle bindende regler, der indeholder emissionskontrolforanstaltninger for de pågældende forurenende stoffer, herunder kontrolforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 10 og 16. Denne kontrol skal regelmæssigt tages op til revision og om nødvendigt ajourføres

h) for diffuse kilder, der kan være årsag til forurening, foranstaltninger til forebyggelse af eller kontrol med tilførsel af forurenende stoffer. Kontrollen kan tage form af krav om forudgående regulering, såsom et forbud mod tilførsel af forurenende stoffer til vandet, forhåndstilladelse eller registrering baseret på bindende regler, hvor der ikke ellers er bestemmelser om et sådant krav i anden fællesskabslovgivning. Denne kontrol skal regelmæssigt tages op til revision og om nødvendigt ajourføres

[...]

k) i overensstemmelse med den indsats, der igangsættes i henhold til artikel 16, foranstaltninger med henblik på at eliminere forurening af overfladevand med stoffer på listen over prioriterede stoffer, der vedtages i henhold til artikel 16, stk. 2, og på progressivt at reducere forurening med andre stoffer, som ellers vil forhindre medlemsstaterne i at opfylde de mål for overfladevandområderne, der er anført i artikel 4

l) enhver foranstaltning, der er nødvendig for at forebygge betydelige tab af forurenende stoffer fra tekniske anlæg og for at forebygge og/eller reducere virkningerne af forurening som følge af ulykker, f.eks. som følge af oversvømmelse, herunder gennem systemer til at opdage eller varsle om sådanne begivenheder og i forbindelse med ulykker, som ikke med rimelighed kunne have været forudset, alle passende foranstaltninger til nedbringelse af risikoen for vandøkosystemerne.

5. Hvis overvågning eller andre data viser, at målene i artikel 4 for et vandområde ikke kan ventes opfyldt, sørger medlemsstaterne for:

- at årsagerne hertil undersøges
- at relevante tilladelser og godkendelser undersøges og eventuelt revideres
- at overvågningsprogrammer revideres og eventuelt tilpasses
- at der fastsættes sådanne yderligere foranstaltninger, som er nødvendige for at opfylde disse mål, herunder, hvor det er relevant, fastlæggelse af strengere miljøkvalitetskrav efter procedurerne i bilag V.

Hvis disse årsager hidrører fra omstændigheder af naturlig art eller force majeure, som er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, navnlig voldsomme oversvømmelser og langvarig tørke, kan medlemsstaten beslutte, at yderligere foranstaltninger ikke er gennemførlige, jf. dog artikel 4, stk. 5.

6. Ved gennemførelse af foranstaltninger i henhold til stk. 3, tager medlemsstaterne alle relevante skridt for at undgå at øge forureningen af marine vande. Med forbehold af gældende lovgivning må iværksættelse af foranstaltninger truffet i henhold til stk. 3 under ingen omstændigheder hverken direkte eller indirekte medføre øget forurening af overfladevand. Dette krav gælder ikke, hvis overholdelse heraf vil medføre øget forurening af miljøet som helhed.

[...]

Artikel 16

Strategier mod vandforurening

1. Europa-Parlamentet og Rådet vedtager specifikke foranstaltninger mod vandforurening forårsaget af enkelte forurenende stoffer eller grupper af forurenende stoffer, der udgør en væsentlig risiko for vandmiljøet eller via vandmiljøet, herunder for vand, der anvendes til indvinding af drikkevand. For disse forurenende stoffer skal foranstaltningerne tage sigte på en progressiv reduktion af udledninger, emissioner og tab og for prioriterede farlige stoffer som defineret i artikel 2, nr. 30), på standsning eller udfasning. Sådanne foranstaltninger vedtages på grundlag af forslag fremsat af Kommissionen i henhold til denne artikel og i overensstemmelse med procedurerne i traktaten.

2. Kommissionen forelægger et forslag indeholdende en liste over prioriterede stoffer udvalgt blandt de stoffer, der udgør en væsentlig risiko for vandmiljøet eller via vandmiljøet. Stofferne prioriteres med henblik på indsats ud fra den risiko for vandmiljøet eller via vandmiljøet, der er konstateret ved:

a) en risikovurdering foretaget i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93, Rådets direktiv 91/414/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF, eller

b) en målrettet risikobaseret vurdering (efter metoden i forordning (EØF) nr. 793/93), der udelukkende fokuserer på akvatisk økotoxicitet og på human toksicitet via vandmiljøet. Hvis det er nødvendigt for at overholde tidsplanen i stk. 4, prioriteres stofferne med henblik på indsats ud fra den risiko for vandmiljøet eller via vandmiljøet, der er konstateret ved en forenklet risikobaseret vurderingsprocedure, der er baseret på videnskabelige principper, og som navnlig tager hensyn til:

- dokumentation for det pågældende stofs direkte farlighed, herunder navnlig dets akvatiske økotoxicitet og humane toksicitet via akvatiske eksponeringsveje, og
- dokumentation fra overvågning af udbredt forekomst i miljøet, og
- andre påviste faktorer, der kan tyde på mulighed for udbredt forekomst i miljøet, såsom den producerede eller anvendte mængde af det pågældende stof og anvendelsesmønstre.

3. Kommissionens forslag skal også identificere de prioriterede farlige stoffer. I den forbindelse tager Kommissionen hensyn til den påpegelse af stoffer, som giver anledning til bekymring, der er foretaget i den relevante fællesskabslovgivning vedrørende farlige stoffer eller relevante internationale aftaler.

4. Kommissionen reviderer den godkendte liste over prioriterede stoffer senest fire år efter datoen for nærværende direktivs ikrafttræden og mindst hvert sjette år derefter og fremsætter forslag, hvis dette er hensigtsmæssigt.

5. Ved udarbejdelsen af forslaget tager Kommissionen hensyn til henstillinger fra Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoxicitet og Miljø, medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Miljøagentur, Fællesskabets forskningsprogrammer, internationale organisationer, som Fællesskabet er part i, europæiske erhvervsorganisationer, herunder organisationer, der repræsenterer små og mellemstore virksomheder, europæiske miljøorganisationer samt andre relevante oplysninger, som Kommissionen bliver opmærksom på.

6. For de prioriterede stoffer forelægger Kommissionen forslag til kontrol med henblik på

— progressiv reduktion af udledninger, emissioner og tab af de pågældende stoffer, og navnlig

— standsning eller udfasning af udledninger, emissioner og tab af de stoffer, som er identificeret i henhold til stk. 3, herunder en passende tidsplan herfor. Tidsplanen må ikke overstige 20 år efter Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af disse forslag i overensstemmelse med denne artikel.

Kommissionen klarlægger i den forbindelse, hvilket niveau og hvilken kombination af produkt- og proceskontrolforanstaltninger for såvel punktkilder som diffuse kilder der er passende, omkostningseffektiv og rimelig, og tager hensyn til Fællesskabets ensartede emissionsgrænseværdier til brug for proceskontrollen. Hvor det findes hensigtsmæssigt, kan der sektorvis på fællesskabsplan gennemføres proceskontrolforanstaltninger. Når produktkontrollen omfatter en revurdering af de relevante tilladelser udstedt i henhold til direktiv 91/414/EØF og direktiv 98/8/EF, udføres sådanne revurderinger efter bestemmelserne i disse direktiver. Ethvert forslag til kontrolforanstaltninger skal indeholde bestemmelser vedrørende revision og ajourføring af foranstaltningerne og bedømmelse af deres effektivitet.

7. Kommissionen forelægger forslag til kvalitetskrav for koncentrationerne af de prioriterede stoffer i overfladevand, sedimenter eller biota.

8. Kommissionen forelægger forslag i overensstemmelse med stk. 6 og 7 og — i det mindste for emissionskontrol for punktkilder og miljøkvalitetskrav — senest to år efter, at det pågældende stof er optaget på listen over prioriterede stoffer. Såfremt der seks år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden ikke er opnået enighed på fællesskabsplan, fastlægger medlemsstaterne for stofferne på den første liste over prioriterede stoffer miljøkvalitetskrav for alt overfladevand, der er berørt af udledninger af stofferne, samt kontrolforanstaltninger for de vigtigste kilder til udledningerne baseret på bl.a. overvejelse af alle tekniske reduktionsmuligheder. For stoffer, der efterfølgende optages på listen over prioriterede stoffer, træffer medlemsstaterne sådanne foranstaltninger fem år efter datoen for optagelse på listen, såfremt der ikke er opnået enighed på fællesskabsplan.

9. Kommissionen kan udarbejde strategier mod vandforurening forårsaget af alle andre forurenende stoffer eller grupper af forurenende stoffer, herunder enhver forurening, der opstår som følge af en ulykke.

10. Under udarbejdelsen af forslag i henhold til stk. 6 og 7 gennemgår Kommissionen også alle de direktiver, der er nævnt i bilag IX. Den foreslår inden fristen i stk. 8 en revision af kontrolforanstaltningerne i bilag IX for så vidt angår alle stofferne på listen over prioriterede stoffer og foreslår for så vidt angår alle andre stoffer passende foranstaltninger, herunder en eventuel ophævelse af kontrolforanstaltningerne i bilag IX.

Alle de kontrolforanstaltninger i bilag IX, som foreslås revideret, ophæves senest den dato, hvor disse revisioner træder i kraft.

11. Den i stk. 2 og 3 omhandlede liste over prioriterede stoffer, som Kommissionen foreslår, bliver bilag X til dette direktiv, når de er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet. Ved den i stk. 3 omhandlede revision af listen følges samme procedure.

Direktiv om miljøkvalitetskrav

Artikel 1, 3, 4 og 5

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastlægger miljøkvalitetskrav for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer, jf. artikel 16 i direktiv 2000/60/EF, med henblik på at opnå en god kemisk tilstand for overfladevand og i overensstemmelse med bestemmelserne og målene i artikel 4 i nævnte direktiv.

Artikel 3

Miljøkvalitetskrav

[...]

6. Medlemsstaterne analyserer de langsigtede udviklingstendenser for koncentrationerne af de prioriterede stoffer i bilag I, del A, som har tendens til at blive akkumuleret i sedimenter og/eller biota, idet der lægges særlig vægt på stof nr. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 og 44 opført i bilag I, del A, på grundlag af overvågningen af overfladevandets tilstand i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2000/60/EF. Medlemsstaterne træffer med forbehold af artikel 4 i direktiv 2000/60/EF, foranstaltninger til at sikre, at sådanne koncentrationer ikke i væsentlig grad stiger i sedimenter og/eller relevant biota.

Medlemsstaterne fastsætter overvågningsfrekvensen for sedimenter og/eller biota, således at der tilvejebringes tilstrækkelige data til en pålidelig analyse af de langsigtede udviklingstendenser. Der bør som hovedregel foretages overvågning hvert tredje år, medmindre teknisk viden og ekspertvurderinger begrundet et andet interval.

[...]

Artikel 4

Blandingszoner

1. Medlemsstaterne kan udpege blandingszoner omkring udledningpunkter. Koncentrationerne af et eller flere af de i bilag I, del A, anførte stoffer kan overskride de relevante miljøkvalitetskrav inden for sådanne blandingszoner, hvis de ikke påvirker det øvrige overfladevandområdes opfyldelse af disse krav.

2. De medlemsstater, der udpeger blandingszoner, indfører i de vandområdeplaner, der fremlægges i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2000/60/EF, en beskrivelse af:

a) de fremgangsmåder og metoder, der er anvendt til at definere disse zoner, og

b) de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at mindske udstrækningen af blandingszonerne i fremtiden, som f.eks. foranstaltninger omhandlet i artikel 11, stk. 3, litra k), i direktiv 2000/60/EF, eller en revurdering af de i direktiv 2008/1/EF omhandlede godkendelser eller af forudgående regler omhandlet i artikel 11, stk. 3, litra g), i direktiv 2000/60/EF.

3. De medlemsstater, der udpeger blandingszoner, skal påse, at udstrækningen af de enkelte zoner er:

a) begrænset til udledningpunkternes umiddelbare nærhed

b) afpasset efter koncentrationerne af forurenende stoffer ved udledningpunktet og efter de betingelser for udledning af forurenende stoffer, der er fastsat i de forudgående reguleringer, såsom

godkendelser og/eller tilladelser, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, litra g), i direktiv 2000/60/EF og enhver anden relevant fællesskabsforskrift, i overensstemmelse med anvendelsen af de bedste tilgængelige teknikker og artikel 10 i direktiv 2000/60/EF, navnlig efter at disse forudgående reguleringer er blevet revideret.

Artikel 5

Oversigt over emissioner, udledninger og tab

1. Hver medlemsstat udarbejder på grundlag af oplysninger, der indsamles i medfør af artikel 5 og 8 i direktiv 2000/60/EF, forordning (EF) nr. 166/2006 og andre tilgængelige data, en oversigt, herunder kort, hvis de er til rådighed, over emissioner, udledninger og tab af alle prioriterede stoffer og forurenende stoffer, der er opregnet i bilag I, del A, til nærværende direktiv, for hvert vandområdedistrikt eller del af et vandområdedistrikt inden for dens territorium, herunder koncentrationerne heraf i sedimenter og/eller biota.

2. Referenceperioden for den skønsmæssige ansættelse af de værdier for forurenende stoffer, som skal anføres i oversigten i stk. 1, er et af årene fra 2008 til 2010. For prioriterede stoffer og forurenende stoffer, der er omfattet af direktiv 91/414/EØF, kan dog som værdi anføres gennemsnittet af årene 2008, 2009 og 2010.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de oversigter, der udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, herunder de respektive referenceperioder, i overensstemmelse med rapporteringskravene i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF.

4. Medlemsstaterne ajourfører deres oversigter som led i den revision af analyser, som er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF.

Som referenceperiode ved fastsættelse af værdier i de ajourførte oversigter benyttes det sidste år, inden den pågældende analyse skal være afsluttet. For prioriterede stoffer og forurenende stoffer, der er omfattet af direktiv 91/414/EØF, kan dog som værdi anføres gennemsnittet af de seneste tre år inden afslutningen af analysen.

Medlemsstaterne offentliggør de ajourførte oversigter i deres ajourførte vandområdeplaner som omhandlet i artikel 13, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF.

5. Kommissionen kontrollerer senest i 2018, at oversigtens tal for emissioner, udledninger og tab tilnærmer sig målene om reduktion eller standsning i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. iv), i direktiv 2000/60/EF, jf. dog artikel 4, stk. 4 og 5, i nævnte direktiv